

Statens vegvesen

Høringsinstansene

Behandlende enhet:
Vegdirektoratet

Saksbehandler/innvalgsnr:
Ellen Sirevåg - 22073857

Vår referanse:
2010/187151-007

Deres referanse:
11/133

Vår dato:
02.01.2012

U

Europeisk avtale om kjøre- og hviletid mv for mannskaper på kjøretøy i internasjonal vegtransport - AETR

1. Innledning:

Den europeiske avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (vanligvis omtalt som AETR) ble undertegnet av Norge i 1971. I dag er det 46 land som har signert avtalen. I forarbeidene (St.prp nr 91 1970 – 71) heter det: *”Avtalens bakgrunn er ønske om å beskytte arbeidstakere i internasjonal vegtransport. Hensynet til trafikksikkerheten er også tillagt vekt. I overenskomsten forplikter de kontraherende parter seg til å gjennomføre avtalens bestemmelse om kjøre- og hviletid m.v. overfor mannskaper i internasjonal vegtransport.”*

Med bakgrunn i denne avtalen fastsatte Samferdselsdepartementet en forskrift om gjennomføring av avtalen 28. april 1987 med hjemmel i Vegtrafikkloven § 13, § 20 og § 21. Vegdirektoratet foreslår å fastsette en ny forskrift om gjennomføringen av AETR-avtalen, fremfor å endre gjeldende forskrift, ettersom endringene vedrører sentrale bestemmelser i den gjeldende forskriften.

Vegdirektoratet mener det har gode grunner for seg å utarbeide en forskrift der det henvises til AETR-bestemmelsene. Norske sjåfører som kjører etter AETR, vil i stor grad kunne følge EU- reglene om fartsskriver og kjøre- og hviletid uten å komme i konflikt med AETR-avtalen. Utenlandske førere vil ha plikt til å sette seg inn i sitt hjemlands regler som også skal ha implementert bestemmelsene. Det er altså etter Vegdirektoratets oppfatning ikke et behov for å utforme egne bestemmelser fra AETR som en del av forskriften, men heller innta en henvisning til AETR. Forskriften vil vise til at AETR skal gjelde som norsk forskrift, og kunngjøres som vedlegg.

2. Noen utgangspunkter:

Postadresse
Statens vegvesen
Vegdirektoratet
Postboks 8142 Dep
0033 Oslo

Telefon: 02030
Telefaks: 22 07 37 68
firmapost@vegvesen.no
Org.nr: 971032081

Kontoradresse
Brynsengfare 6A
0667 OSLO

Fakturaadresse
Statens vegvesen
Regnskap
Båtsfjordveien 18
9815 VADSØ
Telefon: 78 94 15 50
Telefaks: 78 95 33 52

AETR: Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport¹

Ikke-EU, AETR medlemsstat: Kontraherende parter til AETR²

Tredjeland: Land som ikke er kontraherende parter til AETR³

AETR har blitt endret flere ganger. I forbindelse med arbeidet med AETR og møter mellom EU-Kommisjonen og ikke-EU, AETR medlemsland i FN, er hovedformålet å forbedre trafikksikkerheten ved mer effektive kontroller og utstyr for registrering av kjøre- og hviletid. Det har gjennom arbeidet vært et ønske å harmonisere AETR med EUs regelverk på området for å oppnå dette.

Det er et vesentlig poeng for hele arbeidet med denne revisjon av forskriften at AETR og EU-reglene retter seg mot en ulik gruppe sjåførere, men at med de seneste endringene i AETR er reglene om kjøre- og hviletid som følger av denne avtalen, blitt nærmest likelydende som forordning (EF) 561/2006 på området. Ved å implementere AETR slik den gjelder i dag i ny forskrift, vil det være lite behov for særregler for AETR.

Regelverket som følger av EU vil gjenspeiles i AETR slik:

EU		AETR
Forordning (EF) 561/2006 - kjøre- og hviletidsregler	→	AETR
Forordning (EØF) 3821/85 - regler om fartsskriver og fartsskriverkort	→	Vedlegg til AETR
Vedlegg 1 B til forordning (EØF) 3821/85 – tekniske spesifikasjoner til fartsskriver og fartsskriverkort	→	Tillegg 1B til AETR

Det betyr at reglene om kjøre- og hviletid, samt krav til montering og bruk av fartsskriver, skal følge AETR i de landene som har ratifisert avtalen for internasjonal vegtransport og som ikke er medlem av EU/EØS.

AETR har også introdusert det digitale fartsskriversystemet fra 16. juni 2010 for alle kontraherende parter, og som ikke er EU/EØS medlemsland. I forbindelse med dette har AETR blitt endret og tilpasset EU-reglene på dette området.

Det er som sagt to regelsett for internasjonal vegtransport; AETR og EU-reglene. Hvilke regler som kommer til anvendelse er de siste årene forsøkt harmonisert i de to regelverkene.

¹ Albania, Andorra, Armenia, Aserbajdsjan, Belgia, Bosnia-Herzegovina, Bulgaria, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Hellas, Hviterussland, Irland, Island, Italia, Kasakhstan, Kroatia, Kypros, Latvia, Lichstenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Makedonia, Moldova, Monaco, Montenegro, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Romania, Russland, San Marino, Serbia, Slovakia, Spania, Storbritannia, Sverige, Sveits, Tsjekia, Tyrkia, Tyskland, Ukraina, Usbekistan, Ungarn, og Østerrike

² De landene som er ikke er EU/EØS medlemsland og som følger av fotnote 1

³ Alle land som ikke er nevnt under fotnote 1, for eksempel Marokko, Iran, Australia, m.m.

Det er enighet om at AETR-reglene går foran ved kjøring ”ut og inn” av EØS-området, se illustrasjonen nedenfor.

Det følger av forordning (EF) 561/2006 artikkel 2 nr. 2 at EU-reglene skal gjelde for kjøring som foregår utelukkende i EØS-området. Det er altså en forskjell om transporten skjer utelukkende innenfor EØS, eller om den skjer til og fra et ikke-EU, men AETR-medlemsland.

a) EU-regler⁴

3. Generelt om artiklene i AETR

Artikkel 1 inneholder definisjoner tilsvarende definisjonene i forordning (EF) 561/2006 artikkel 4.

Artikkel 2 viser til gyldighetsområde for AETR. I artikkel 2 nr. 1 heter det: ”Denne avtale skal gjelde på hver avtaleparts territorium for all internasjonal vegtransport som foregår med kjøretøy som er registrert på vedkommende avtaleparts territorium til en annen av avtalepartene.”

Det er et vilkår at kjøretøyet er registrert i et land som har ratifisert avtalen (for eksempel vil det ikke gjelde et kjøretøy som er registrert i Marokko, men det vil gjelde for et kjøretøy registrert i Russland).

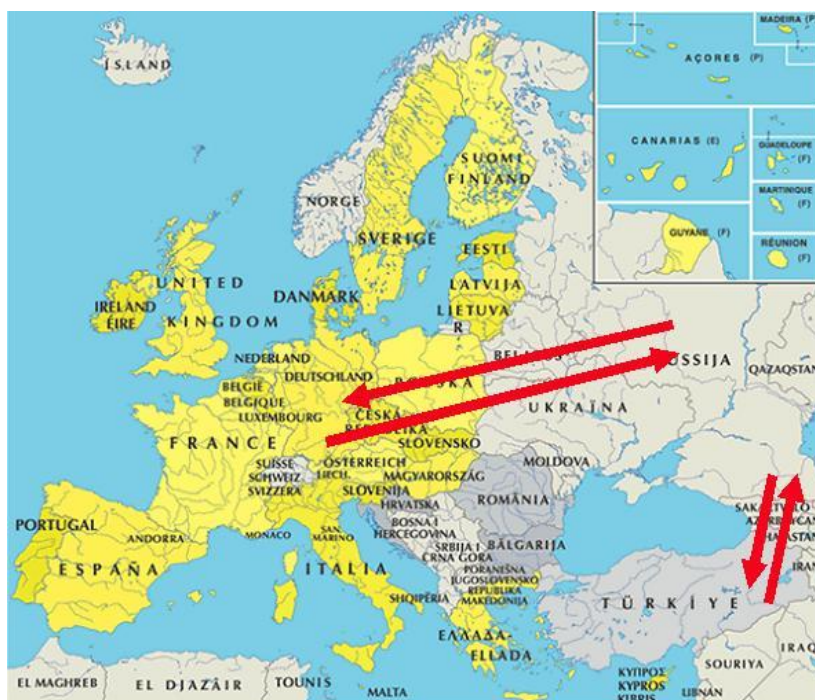
Det medfører at internasjonal vegtransport som foregår til og fra medlemsland til AETR, skal følge AETR. Internasjonal vegtransport fra Russland til Armenia skal følge AETR. Internasjonal vegtransport fra Russland til Italia skal følge AETR.

⁴ Romania og Bulgaria er EU medlemsstater, kartet er fra før de ble medlem

Det følger av AETR artikkel 2 nr. 1, og av forordning (EF) 561/2006 artikkel 2 nr 3) at AETR skal komme til anvendelse i stedet for forordning 561/2006 for følgende tilfeller:

- kjøretøyer som er registrert i Fellesskapet eller i stater som er en avtalepart i AETR, for hele transporten (bilde 2)
- kjøretøyer som er registrert i en tredjestat som ikke er avtalepart i AETR, bare for den delen av transporten som finner sted på Fellesskapets territorium eller på territoriet til stater som er avtaleparter i AETR. (bilde 3)

b) AETR-regler

c) AETR-regler (fra et tredjeland inn i EØS)

Hvilke kjøretøy som må følge reglene fremkommer av artikkel 2 nr. 2 bokstav a) og b). AETR kommer til anvendelse på territoriet til de kontraherende partene for all internasjonal transport utført av et kjøretøy som utfører godstransport der største tillatte masse, medregnet vekten av tilhenger eller semitrailer, overstiger 3,5 tonn, og kjøretøy som utfører persontransport av mer enn ni personer medregnet føreren og som er beregnet brukt til dette formålet. Dette er lik ordlyd som i forordning EF 561/2006 av 15. mars 2006. Det betyr at gruppen av kjøretøy er lik for kjøring innenfor og utenfor EØS-området.

Artikkel 3 viser til hvilke regler som gjelder for transport av kjøretøy registrert i et tredjeland. Denne bestemmelsen gir muligheter for avtalepartene til å fastsette nasjonale bestemmelser. Vegdirektoratet vil i forskriften foreslå egne nasjonale bestemmelser for kjøretøy registrert i tredjeland, se under punkt 3.

Artiklene 4 – 12 er regler om kjøre- og hviletid, fartsskriver, transportforetakenes ansvar og gjennomføring av kontroll. Bestemmelsene er i all hovedsak i tråd med EU-reglene.

Det følger av AETR artikkel 4 at det kan fastsettes egne nasjonale bestemmelser på visse vilkår. Men at denne avtalen likevel skal gå foran ved internasjonal vegtransport med kjøretøy registrert i en annen avtalepart eller i en stat som ikke er part i avtalen. Dette vil gjelde når AETR kommer til anvendelse og ikke EU-reglene, jf. over beskrivelse under artikkel 2.

Artiklene 13 – 25 regulerer hvordan avtalen skal håndteres. Det som gjelder forholdet mellom avtalepartenes myndigheter på det internasjonale plan er det ikke påkrevd å gjennomføre i forskrift. Norges folkerettslige forpliktelser som følger av ratifikasjonen av AETR gjelder fullt ut uavhengig av nasjonal gjennomføringslovgivning.

Vegdirektoratet foreslår at bestemmelsene i artiklene 13 – 25 ikke inntas i forskriften.

Vedlegg - Fartsskriver har bestemmelser om krav til montering og bruk av fartsskriver.

Tillegg 1 og 1B er de tekniske spesifikasjonene for fartsskriver.

Vegdirektoratet vil foreslå i forskriften at bestemmelsene i artiklene 1 - 12 i AETR skal gjelde fullt ut på norsk territorium, samt vedlegg og tillegg 1 og 1B til avtalen.

4. Forslag til forskrift – de enkelte bestemmelsene

Ny § 1

Første ledd viser til hvem som skal være omfattet av reglene etter denne forskriften. Da AETR kom i sin tid, eksisterte ingen EØS-avtale og derfor viser den ikke til EU-regelverket. Vegdirektoratet foreslår at bestemmelsen endres slik at det fremkommer at AETR skal gjelde for transport som skjer helt eller delvis utenfor EØS-området. For kjøring utelukkende innenfor EØS, vil EU- reglene, som er implementert i forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS, komme til anvendelse.

Vegdirektoratet foreslår at definisjonen av internasjonal vegtransport som fremgår av gjeldende § 1 første ledd videreføres slik den står i forslag til ny forskrift § 1 andre ledd.

Henvisningen til AETR i gjeldende § 1 tredje ledd, endres i forslag til ny forskrift § 1 tredje ledd, da det er andre bestemmelser i AETR i dag. Vegdirektoratet foreslår at de artiklene som omhandler hvordan selve avtalen skal håndteres, holdes utenfor forskriften slik det også er gjort i gjeldende forskrift. Dette begrunnes i at det som gjelder forholdet mellom avtalepartenes myndigheter på det internasjonale plan, ikke er påkrevd gjennomført i forskriften. Norges folkerettslige forpliktelser som følger av ratifikasjonen av AETR gjelder fullt ut uavhengig av nasjonal gjennomføringslovgivning. Hvilke bestemmelser i AETR som skal være en del av forskriften inntas som nytt tredje ledd.

Gjeldende § 2 – utgår i ny forskrift

I gjeldende forskrift er det inntatt bestemmelse om hvilken transport som var unntatt fra virkeområde for kjøre- og hviletidsreglene. De bestemmelsene er nå endret i dagens AETR artikkel 2 nr 2.

I dagens reviderte AETR er det inntatt unntak tilsvarende det som følger av EUs regler om kjøring i EØS-området.

AETR artikkel 2 nr 2 viser til unntakene hvor reglene ikke kommer til anvendelse, altså kjøring som er utenfor virkeområde for AETR.

Hvilke kjøretøy som er unntatt, følger av AETR artikkel 2 nr 2 a og b. Denne tilsvarer forordning (EF) 561/2006 artikkel 2 nr 1.

AETR artikkel 2 bokstav c) til og med k), tilsvarer forordning (EF) 561/2006 artikkel 3 bokstav a) til og med i).

Vegdirektoratet foreslår at hele § 2 slik den står i dag tas ut. Unntak av kjøretøy som er omfattet følger av AETR, og en henvisning til AETR, jf. forslaget om ny § 1 tredje ledd er tilstrekkelig.

Nasjonale unntak som gjelder på norsk territorium:

I forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 2 første ledd er det inntatt unntak som gjelder for kjøring på norsk territorium, jf forordning (EF) 561/2006 artikkel 13. AETR har ingen tilsvarende bestemmelser om nasjonale unntak.

AETR skal gjelde for kjøring mellom Fellesskapet (EØS-området) og stater som er avtaleparter i AETR, jf forordning (EF) 561/2006 artikkel 2 nr 3. Det betyr at en sjåfør som kjører etter AETR og kommer til Norge, i realiteten ikke vil omfattes av unntakene som følger av forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS.

Siden det ikke er bestemmelser om nasjonale unntak i AETR, vil kjøring etter dette regelverket føre til at de nasjonale unntakene som følger av forskrift om kjøre- og hviletid § 2 første ledd, jf forordning (EF) 561/2006 artikkel 13 ikke være unntak for denne kjøringen.

Ny § 2 første ledd

Forslag til ny forskrift § 2 erstatter gjeldende forskrifts § 3, da det er endrede regler for hvilke kjøretøy som må ha fartsskriver enn det som følger av de seneste endringene i AETR.

Alle kontraherende parter til AETR, må følge reglene i AETR med krav til montering og bruk av fartsskriver. Kjøretøy som er registrert i EU/EØS-området, følger reglene i Forordning (EØF) 3821/85.

Vegdirektoratet foreslår å innta et nytt første ledd i forslag til forskrift § 2 med henvisning til kravene til montering og bruk av fartsskriver i kjøretøy som er registrert i et land som er avtalepart til AETR.

Ny § 2 annet ledd

Ny § 2 andre ledd erstatter gjeldende § 4. Denne bestemmelsen viser til hvilke regler som skal gjelde for transport som kommer fra land som ikke har ratifisert eller tiltrådt AETR. De er ofte omtalt som tredjeland, (jf. dokumenter blant annet fra UN Working Party on Road Transport). I dag aksepteres det at kjøretøy fra tredjeland registrerer kjøre- og hviletiden manuelt (når analog fartsskriver ikke er montert). Vegdirektoratet har akseptert registrering for eksempel ved bruk av kjørebok.

Tredjeland er ikke tilknyttet en avtale som gjør dem forpliktet til å montere og bruke verken en analog eller digital fartsskriver. Det er heller ingenting som tyder på at de vil innføre for eksempel det digitale fartsskriversystemet som nå er en del av AETR. På grunn av omsetning av kjøretøy på brukmarkedet, har flere kjøretøy fra tredjeland likevel en fartsskriver (fortrinnsvis analog) montert i kjøretøyet. I de tilfellene har det vært krevd at den blir brukt, og at registrering av kjøre- og hviletid gjøres ved bruk av diagramskiver, jf. det som følger av gjeldende forskrift § 8 annet ledd.

Det er svært få kjøretøy registrert i tredjeland som ikke har montert en (analog) fartsskriver og som kjører i Norge. Vi har ingen statistikk over antallet, men det er et og annet kjøretøy fra tredjeland som kommer til Norge. Vi antar at det kan være mellom 5-10 kjøretøy pr år. Kjøretøy som kommer til Norge, er erfaringsmessig kjøretøy som kjører mye i Europa og hvor man derfor har valgt å installere og bruke en analog fartsskriver for å registrere kjøre- og hviletid i stedet for å operere med manuelle registreringer. Det er likevel nødvendig å ha en hjemmel for krav til registrering for de tilfeller kjøretøyet ikke har montert en fartsskriver.

Selv om det ikke er en fartsskriver i kjøretøyet som registrerer kjøre- og hviletiden, må sjåførene følge kjøre- og hviletidsreglene, jf AETR artikkel 3. Spørsmålet er hva som skal aksepteres av registrering.

Siden kjøretøy som er registrert i tredjelandene ikke er forpliktet til å montere og bruke fartsskriver, må det kreves registreringer på en annen måte. Det følger av AETR artikkel 3 nr 2 a) at avtalepartene kan ha egne nasjonale regler for daglige registreringer. Det følger av bestemmelsen: *”Det skal likevel være opp til den enkelte avtalepart om den, i forbindelse med kjøretøy som er registrert i en stat som ikke er part i denne avtalen vil, i stedet for en fartsskriver i samsvar med spesifikasjonene i vedlegget til denne avtale, nøye seg med å kreve daglige registreringer foretatt manuelt av hver av mannskapet for perioden fra det tidspunkt kjøretøyet entrer territoriet til den første av avtalepartene.”*

Når kjøretøyet ikke har montert fartsskriver, er det andre måter å registrere kjøre- og hviletid på. Det som aksepteres i dag er kjørebok. Det er også alternativer til dette. Vegdirektoratet er av den oppfatningen at det ikke er avgjørende hvorvidt sjåførene bruker kjørebok, diagramskive, eller for eksempel en utskriftsrull som brukes i digital fartsskriver og manuelt fører på denne. Det er derimot avgjørende er at kjøre- og hviletid blir registrert i overensstemmelse med det som følger av regelverket (AETR vedlegg, artikkel 12.3 og 12.5). Her vises det til hva som skal registreres og symbolene som skal brukes.

Vegdirektoratet ønsker å innføre krav til daglige manuelle registreringer av hver av mannskapet for perioden fra det tidspunkt kjøretøyet entrer territoriet (norsk) slik det er beskrevet i AETR. Dette er også i tråd med det svenske myndigheter vil innføre. Sverige vil innføre bruk av diagramskiver som fylles ut på tilsvarende måte som en kjørebok.

Vegdirektoratet foreslår å innta et nytt annet ledd i § 2 som erstatter gjeldende § 4. Registreringen skal skje ved bruk av kjørebok, diagramskive eller tilsvarende. Dette åpner for at sjåføren kan skrive på en diagramskive, eller bakpå utskriftsrullen som brukes til en digital fartsskriver. Det kan være praktisk å åpne for andre måter å registrere på enn ved bruk av kjørebok for sjåførene. Det kan være enklere å få tak i både diagramskiver og utskriftsruller i noen tilfeller. Motsatt vil for eksempel registrering på et vanlig A4 ark ikke være tilstrekkelig.

Vegdirektoratet foreslår også i samme bestemmelse, nytt annet ledd, å ta inn et krav til registrering av kjøre- og hviletid i de tilfeller det er montert en analog fartsskriver i kjøretøy registrert i tredjeland. I de tilfeller det er montert en analog fartsskriver skal denne brukes, og kjøre- og hviletid registreres ved bruk av diagramskiver tilsvarende som det som følger kravene for EU/EØS-medlemsland.

Gjeldende § 5 – ny forskrifts § 3

Politiet og Statens vegvesen vil fortsatt være kontrollmyndighet også etter dette regelverket. Kontrollen skal utføres på lik linje som kontrollen som utføres for kjøretøy registrert i EU/EØS-medlemsland. Tiltak for å håndheve reglene følger av AETR artikkel 12.

Siden AETR får anvendelse for kjøretøy registrert i tredjeland for internasjonal vegtransport som foregår helt eller delvis utenfor EØS, vil kontroll også omfatte dem. For øvrig er det ikke behov for å innta i forskriften hvordan kontrollen skal gjennomføres da dette følger av AETR artikkel 12 (tiltak for å håndheve avtalen) og 12 bis (Standardiserte skjemaer).

Vegdirektoratet foreslår en videreføring av dagens § 5 som ny § 3, men at teksten utvides til å være lik det som følger av reglene om kontroll etter forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 10. Dette vil likestille gjennomføringen av kontroll av kjøretøy og sjåførere som kjører etter EU-reglene og de som kjører etter AETR.

Gjeldende § 6 – utgår i ny forskrift

Det følger ingen bestemmelse i AETR med mulighet for å gjøre unntak i særskilte tilfeller slik det følger av EU-regelverket, forordning (EF) 561/2006 artikkel 13 nr 3 og artikkel 14.

Vegdirektoratet foreslår at hele bestemmelsen tas ut. Vegdirektoratet kan ikke se at det er mulighet for å gi utfyllende bestemmelser utover det som fremgår av denne forskriften eller behov for overgangsbestemmelser.

Gjeldende § 7 – ny forskrifts § 4

Vegtrafikkloven § 31 er den generelle straffebestemmelsen som kommer til anvendelse både ved overtredelse av selve loven i tillegg til bestemmelser gitt i medhold av den. Skyldkravet er forsett eller uaktsomhet. Denne bestemmelsen vil videreføres som § 4 i ny forskrift.

Bestemmelsen om bruk av vegtrafikkloven § 31 for brudd på regelverket som har forekommet i en annen medlemsstat eller i tredjeland kan straffes her, jf vegtrafikkloven § 32. Det kan ilegges straff bare for brudd på denne forskriften for sjåførere som følger AETR. Det vil da også omfatte brudd på regelverket utført i tredjeland, så lenge den transporten er underlagt AETR. Dette følger av AETR artikkel 12 nr 6 bokstav a) og bokstav b). Dette vil også føre til en likebehandling av sjåførere som kjørere etter EU regelverket (Forordning EF 561/2006) og de som kjører etter AETR.

Bestemmelsen vil være likelydende som den som følger av forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 14.

Vegdirektoratet foreslår å videreføre bestemmelsen som den er i dag som ny § 4, og utvide til også å omfatte brudd gjennomført utenfor norsk territorium.

Gjeldende § 8

Denne bestemmelsen om muligheten for å kjøre i en periode uten at fartsskriver er montert utgår da den ikke lenger er aktuell. Det følger av AETR i dag krav til montering og bruk av fartsskriver for medlemsland i AETR. Det kan ikke lenger aksepteres kjøretøy fra AETR som registrerer kjøre- og hviletid med kjørebok i stedet for fartsskriver. Kjøretøy som er registrert etter 16. juni 2010 skal også ha montert digital fartsskriver. Dette følger av AETR artikkel 13. Frem til denne datoen kunne man velge mellom å installere digital eller analog fartsskriver. (Det vil fortsatt være lovlig å kjøre et kjøretøy etter 16. juni 2010 med analog fartsskriver så lenge kjøretøyet er registrert før denne datoen).

Ny forskrift § 5

Ny forskrift § 5 inneholder dato for ikrafttredelse, og fastslår at den gjeldende AETR-forskriften skal oppheves fra ikrafttredelsesdato.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

AETR-reglene om kjøre- og hviletid og med endringer der digital fartsskriver er blitt en del av systemet også utenfor EØS området, bidrar til at kontrollen av kjøretøy og sjåfører fra ikke-EU, men AETR-medlemsland blir enklere. Reglene er tilnærmet like. Det er også mer rettferdig for sjåfører at regelverket om kjøre- og hviletid, krav til montering og digital fartsskriver, samt bruk av fartsskriverkort er blitt tilnærmet helt lik uavhengig av hvilket regelverk som skal anvendes.

Implementering av AETR i ny forskrift vil ikke føre til økonomiske konsekvenser verken for private parter eller offentlige myndigheter. Det vil ha minimale administrative konsekvenser som i all hovedsak vil bestå av informasjon til kontrollører i Statens vegvesen og i politiet. Dagens kontrollører har også god kunnskap om AETR-regelverket.

6. Høringsfrist m.m.

I samråd med Samferdselsdepartementet sender Vegdirektoratet forslaget til revidert forskrift om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR) ut på høring.

Frist for å komme med merknader er **20.mars 2012**.

Følgende dokumenter blir lagt ut på www.vegvesen.no under høringer:

- Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal vegtransport (AETR) – konsolidert versjon
- European agreement concerning the work of crews of vehicles engaged in international road transport (AETR) – konsolidert versjon

Dersom dokumentene ønskes tilsendt kan henvendelser rettes til seksjon for tilsyn og kontroll til ellen.sirevaag@vegvesen.no

Spørsmål til høringen og høringssvar kan sendes til Statens vegvesen, Vegdirektoratet, postboks 8142 Dep 0033 Oslo, eller på e-post til firmapost@vegvesen.no

Dersom Vegdirektoratet ser det som nødvendig med et informasjonsmøte, vil det bli sendt ut invitasjon om dette.

7. Forslag til ny forskrift:

Forskrift om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR-avtalen)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet xxxx med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 20 og 21.

§ 1

Forskriften gjelder for fører og mannskap i internasjonal vegtransport i Norge der transporten utføres helt eller delvis utenfor EØS.

Med internasjonal vegtransport menes enhver vegtransport som innebærer minst en grensepassering.

Artiklene 1 -12 bis i den europeiske avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR-avtalen) av 1. juli 1970 med de seneste endringer som trådte i kraft 20. september 2010 og med vedlegg og tillegg 1 og 1B gjelder som forskrift.

§ 2

For internasjonal vegtransport etter AETR-avtalen gjelder reglene i artikkel 10 om konstruksjon, installering, bruk og testing av fartsskriver.

For internasjonal vegtransport med kjøretøy som er registrert i land som ikke er part i AETR-avtalen, skal det føres daglige registreringer etter AETR-avtalen vedlegg artikkel 12 nr. 3 og 12 nr. 5. Det skal registreres i kjørebok, diagramskive eller tilsvarende. Dersom analog fartsskriver er installert i kjøretøyet, skal den brukes i tråd med reglene i AETR-avtalen.

§ 3

Politiet og Statens vegvesen er kontrollmyndighet og kan til enhver tid foreta kontroll hos den som er underlagt denne forskrift. På forlangende skal sjåfør eller foretak utlevere eller overføre elektronisk de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å kontrollere at reglene i denne forskrift er fulgt. Kontroll kan omfatte fartsskriveren med tilhørende komponenter.

Har en sjåfør overtrådt bestemmelsene på en slik måte at videre kjøring klart kan sette trafiksikkerheten i fare, kan kontrolløren pålegge sjåføren å gjennomføre nødvendig hvile.

§ 4

Overtredelse av forskriften straffes etter vegtrafikkloven § 31.

Overtredelse begått på en avtaleparts territorium eller på territorium til land som ikke er part i avtalen, og som oppdages i Norge, straffes her i riket i samsvar med vegtrafikkloven § 31, uavhengig av statsborgerskap og bostedsland, jf. AETR-avtalen artikkel 12 nr. 6 bokstav a) og b).

§ 5 Forskriften trer i kraft xxxx 2012. Samtidig oppheves forskrift 28. april 1987 nr. 337 om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR).

Trafikant- og kjøretøyavdelingen
Med hilsen

Kjell Bjørvig
direktør

Sonja Lindqvist

Kopi: Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep, 0030 OSLO